

เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการพูดภาษาอังกฤษ
ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหินกองวิทยาคาร
อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่เรียนโดยใช้แบบฝึก

ผู้วิจัย นางสาวสุกัญญา สุรินทร์ นักศึกษาภาค ป.โท (สุวรรณภูมิ)
สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.ทองสุข วันแสน

ปีที่วิจัย 2546

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหินกองวิทยาคาร อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่เรียนโดยใช้แบบฝึก
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหินกองวิทยาคาร อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึก
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหินกองวิทยาคาร อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด หลังเรียนโดยใช้แบบฝึก

วิธีดำเนินการ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหินกองวิทยาคาร อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 2 ห้องเรียน ทั้งหมด 70 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหินกองวิทยาคาร อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 28 คน ได้มาโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. การออกแบบการวิจัย การวิจัยในครั้งนี้ ออกแบบเป็นการวิจัยที่ทดลองใช้กับ

นักเรียนกลุ่มเดียว โดยมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ดังสัญลักษณ์

O ₁	แทน	สอบก่อนเรียน
X	แทน	กิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึก
O ₂	แทน	สอบหลังเรียน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเครื่องมือที่ใช้ ได้แก่

3.1 แผนการสอน เป็นแผนการสอนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นสำหรับใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 6 แผน แผนละ 1 คาบ

- (1) แผนการสอนที่ 1 เรื่อง Greetings (การทักทาย)
- (2) แผนการสอนที่ 2 เรื่อง Saying Goodbye (การกล่าวลา)
- (3) แผนการสอนที่ 3 เรื่อง Introductions (การแนะนำให้รู้จักกัน)
- (4) แผนการสอนที่ 4 เรื่อง Thank you (การกล่าวขอบคุณและกล่าวตอบเมื่อเขาขอบคุณ)
- (5) แผนการสอนที่ 5 เรื่อง Health enquiries and responses (การถามและบอกเกี่ยวกับสุขภาพ)

(6) แผนการสอนที่ 6 เรื่อง Sickness (การเจ็บป่วย)

3.2 นวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบฝึกเป็นนวัตกรรมในการวิจัย เป็นแบบฝึกเรื่อง การพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน จำนวน 6 ชุด ดังนี้

- (1) แบบฝึก เรื่อง Greetings (การทักทาย)
- (2) แบบฝึก เรื่อง Saying Goodbye (การกล่าวลา)
- (3) แบบฝึก เรื่อง Introductions (การแนะนำให้รู้จักกัน)
- (4) แบบฝึก เรื่อง Thank you (การกล่าวขอบคุณและกล่าวตอบเมื่อเขาขอบคุณ)
- (5) แบบฝึก เรื่อง Health enquiries and responses (การถามและบอกเกี่ยวกับสุขภาพ)
- (6) แบบฝึก เรื่อง Sickness (การเจ็บป่วย)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลทางการเรียนคือ แบบทดสอบภาคทฤษฎีเป็นแบบเลือกตอบ 30 ข้อ และ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด แบบทดสอบภาคปฏิบัติจำนวน 2 ข้อ และแบบวัดความพึงพอใจ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นสำหรับวัดความพึงพอใจในการใช้แบบฝึก จำนวน 9 ข้อ มี 1 ฉบับ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มเดียว โดยมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ดังนี้

4.1 ประสานงานขอความร่วมมือจากทางโรงเรียน และนักเรียนโรงเรียน หินกองวิทยาคาร อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546

4.2 ทดสอบก่อนเรียน ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหินกองวิทยาคาร อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด เวลา 1 คาบ ด้วยตนเอง เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2546

4.3 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่วางไว้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน 6 ชุด กิจกรรมใช้เวลาสอน 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน ระหว่างวันที่ 4 สิงหาคม ถึงวันที่ 18 สิงหาคม 2546 วันละ 1 คาบ โดยการสอนเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหินกองวิทยาคาร อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด หลังจากทำการสอนเสร็จ

4.4 ทดสอบหลังเรียน ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหินกองวิทยาคาร อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2546

4.5 เมื่อการทดสอบเสร็จสิ้นลงก็ทำการวัดความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ในวันเดียวกัน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้เครื่องคิดเลข โดยศึกษาจากตัวอย่างจากเอกสารวิชาการและงานวิจัยที่เป็นแนวทางคล้ายกันตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 นำคะแนนผลการสอบก่อนเรียนมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ และไม่ผ่านเกณฑ์ รวมทั้งหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสอบก่อนเรียน

5.2 นำคะแนนผลการสอบหลังเรียนมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ รวมทั้งหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสอบหลังเรียน

5.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test ในกรณีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน

5.4 นำคะแนนความพึงพอใจ มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหินกองวิทยาคาร ตำบลหินกอง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยใช้แบบฝึก โดยหาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ก่อนเรียนและหลังเรียน ผลปรากฏว่า กรณีก่อนเรียนในภาพรวมนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันผ่านเกณฑ์ร้อยละ 17.86 โดยผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 25.43$ และ $S = 4.29$) เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละกิจกรรม พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคทฤษฎีผ่านเกณฑ์ร้อยละ 14.29 โดยผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 14.18$ และ $S = 2.99$) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติผ่านเกณฑ์ร้อยละ 42.86 โดยผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 11.25$ และ $S = 1.58$) กรณีหลังเรียน ในภาพรวมพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันผ่านเกณฑ์ร้อยละ 100 โดยผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 34.18$ และ $S = 4.86$) เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละกิจกรรม พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคทฤษฎีผ่านเกณฑ์ร้อยละ 100 โดยผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 20.16$ และ $S = 2.73$) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติผ่านเกณฑ์ร้อยละ 100 โดยผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 13.68$ และ $S = 1.54$)
2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหินกองวิทยาคาร อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่เรียนโดยใช้แบบฝึก ในภาพรวม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายกรณี พบว่า ในภาคทฤษฎี นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และภาคปฏิบัตินักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ผลการศึกษาคความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหินกองวิทยาคาร ตำบลหินกอง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยใช้แบบฝึก พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, $S = 0.74$) และในรายข้อพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก 4 ข้อ คือ เนื้อหาสาระในการสอนน่าสนใจ กิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา การร่วมกิจกรรมระหว่างครูกับนักเรียนเป็นกันเอง และการใช้สื่อประกอบในการเรียนการสอนเหมาะสม ($\bar{X} = 4.25, 4.07, 4.21, 4.25$, $S = 0.93, 0.52, 1.00, 0.88$) และมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ การเอาใจใส่ในการเรียนการสอนของครูมีต่อนักเรียน บรรยากาศในการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกดีมาก นักเรียนอยากเรียนโดยใช้แบบฝึกเรื่องอื่น ๆ อีก ลักษณะของแบบฝึกเหมาะสมกับ

การเรียนการสอน ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกดีมาก (\bar{X} = 4.64, 4.52, 4.78, 4.50, 4.61, S = 0.62, 0.75, 0.63, 0.51, 0.69)